

Bedelingen

3e bedeling:

*Toen leidde Hij hem naar buiten en zeide:
Zie nu op naar den hemel en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt;
en Hij zeide tot hem: Zo zal uw zaad zijn.
En hij geloofde in den HEERE, en Hij rekende het hem tot gerechtigheid.*

Genesis 15:5 en 6

*Voorzeker zal Ik u grotelijks zegenen en uw zaad zeer vermenigvuldigen,
als de sterren des hemels en als het zand, dat aan den oever der zee is;
en uw zaad zal de poorten zijner vijanden erfelijk bezitten.
En in uw Zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde,
naardien gij Mijn stem gehoorzaam geweest zijt.*

Genesis 22:17 en 18

Ad Leeuwenhage

*Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods,
die mij gegeven is aan u.*

Efeze 3:2

3e bedeling: De Bedeling der belofte

Hoewel de HEERE over meerdere dingen gesproken heeft die Hij zou doen, wordt er toch specifiek gesproken over wat de HEERE beloofde aan Abraham en aan zijn Zaad.

De 1e bedeling ging over alle individuen

De 2e bedeling ging over alle Volkeren

De 3e bedeling: begint weer met 1 individu:

de gelovige en daarom geroepen Abraham

begint met het Zaad van Abraham (*Galaten 3:16*)

Deze bedeling begint bij de roeping van Abraham (toen nog Abram), en eindigt als de belofte vervuld wordt. Als we weten wat er beloofd werd, dan weten we ook wanneer de belofte vervuld wordt.

Genesis 22:18:

In Abraham en zijn Zaad, zullen alle geslachten des Aardrijks gezegend worden.

Kenmerk van de 3e bedeling

Begin:

Genesis 12:1-3:

De HEERE had tot Abram gezegd:

Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal. En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen! En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vervloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Dat is: Uit je familie

als een enkeling, met een persoonlijke verantwoording = 1e bedeling

Uit je land, je volk = 2e bedeling

En zo, als enkeling en op grond van geloof

ontvang je Gods belofte = 3e bedeling

Genesis 12:1-3:

Hier wordt niet over het Zaad van Abraham gesproken, deze dingen worden alleen tot Abraham gezegd. De erfgenamen van Abraham zijn echter nog in Abraham en dus is het ook voor zijn natuurlijke erfgenamen bestemd.

Voorbeeld:

Genesis 14:20; Hebreëën 7:9 e.v.:

Abraham betaalde tienden aan Melchizedek en dus betaalde Levi, bij wijze van spreken via Abraham, ook tienden aan Melchizedek.

En dus is het Priesterschap van Melchizedek “hoger” en “beter” dan het priesterschap van Levi. En tevens was het nog “ouder” ook.

Wat Abraham deed, werd dus ook toegeschreven aan Levi, die nog in Abraham was.

Romeinen 2:11:

Waarom deed de HEERE beloften aan Abraham?

Bij God is toch geen aanneming des persoons?

Nee, en juist dáárom. Want het enige wat de HEERE kiest is “geloof”.

Abraham was een gelovige.

En dat maakte alle verschil, (*Romeinen 3:15, 16*) want dat werd hem tot rechtvaardigheid gerekend.

En dat Abraham een gelovige was, blijkt wel, want als God aan Abraham Zaad en eeuwig leven belooft, aanmerkt hij niet zijn “onvruchtbaarheid” en die van Sarah.

Hun lichamen waren immers al “verstorven”?

Maar hij had een blind vertrouwen in de HEERE, Die beloofd had.

Dit wordt ons op verschillende plaatsen in de Bijbel verteld:

Hebreëën 6:12-20

Hebreëën 11:1 hoop = een zekere toekomstverwachting

Hebreëën 11:8-19

Hebreëën 12:1 met als climax het geloof van de HEERE Jezus Christus

Romeinen 4:9; 16-25

Johannes 8:32-59

Op grond van **geloof** werden aan Abraham beloften gedaan

Hij was niet traag om te geloven

Hij was lankmoedig in het wachten op dat wat God beloofd had

Hij hield de voorgestelde hoop vast.

Hij had een sterke vertroosting, omdat God niet liegen kan

En omdat hij geloofde, werd hij geroepen.

En omdat hij geloofde, is hij gehoorzaam geweest om uit te gaan, naar een Land wat hij tot erfdeel zou ontvangen, niet wetende waar hij komen zou.

En omdat hij geloofde, heeft hij als vreemdeling geleefd in het land der belofte
En omdat hij geloofde, woonde hij in tabernakelen.

Genesis 23:18:

Het enige wat Abraham dan ook bezat was een graf.

Want hij verwachtte de Stad die fundamenten heeft, waarvan God de Kunstenaar en Bouwmeester is

Romeinen 4:11, 12:

Hij wordt genoemd: de vader aller gelovigen.

Romeinen 4:13:

Hij zal erfgenaam der Wereld zijn.

En ook Sarah geloofde (hoewel zij verstorven was) dat zij Zaad zou ontvangen, omdat zij God getrouw achtte, in dat wat Hij beloofd had.

De HEERE rekende Abraham rechtvaardig, op grond van zijn geloof.

Abraham geloofde dat God de doden levend maakt, en dat Hij de dingen roept die niet zijn, alsof zij waren.

En tegen hoop op hoop heeft hij geloofd, dat hij vader van vele Volken wezen zou.

En hoewel ook hij al verstorven was, is hij in het geloof niet verzwakt geweest, om aan de beloftenissen van God te twijfelen.

Maar is versterkt geworden door het geloof, gevende God de eer.

En dat “Zaad” is dan ook niet des vleses, maar der belofte (niet Ismaël, maar Izaäk). Allen namelijk die geloven zoals Abraham, delen in die belofte.

Hoewel gestorven zijnde, en de beloften nog niet ontvangen hebbende, heeft hij ze van verre gezien (met zijn geestesoog). En heeft ze geloofd en omhelsd, en beleden dat zij vreemdelingen en bijwoners waren.

Want als je zegt, dat je een vreemdeling en bijwoner bent, dan zeg je duidelijk, dat je een Vaderland zoekt. Als Abraham gedacht had, dat Kanaän, dat land was, had hij gewoon daarheen kunnen gaan.

Maar hij was begerig naar een beter land, namelijk het Hemels Kanaän.

Om die reden schaamt God Zich dan ook niet om hun God genoemd te worden, want Hij had hun een Stad bereid.

En toen de HEERE aan hem vroeg, om zijn zoon Izaäk (die zoon die de beloften ontvangen zou) te offeren, heeft Abraham dat ook gedaan. Hij overlegde in zijn hart, dat God machtig genoeg was om hem uit de dood te verwekken. (*Genesis 22:5*)

En hij heeft hem weder gekregen, alsof hij uit de dood was opgestaan.
Abraham heeft met verheuging verlangd naar de dag van Christus.
En hij is in hope zalig geworden, de beloften nog niet verkregen hebbende.

En vervolgens wordt ons verwezen naar het ware Zaad van Abraham en Zijn gezindheid.

Hebreeën 12:1 e.v.:

Laten wij dan ook zo de loopbaan, die ons voorgesteld is, lopen. Ziende op: den Overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus. Dewelke voor de vreugde, Die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen en schande veracht, en is gezeten aan de Rechter van de troon van God.

Hebreeën 5:8:

Hoewel Hij de Zoon was, nochtans heeft Hij gehoorzaamheid geleerd heeft uit hetgeen Hij heeft geleden.

En zijn gezindheid wordt ons weer voorgehouden:

Filippenzen 2:5 e.v.:

Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was.....

Romeinen 8:28, 29:

Voorbestemd om den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te worden

Terug naar Abraham:

Het enige wat Abraham bezat was een graf. (Genesis 23:18)

Het enige waar ook wij recht op hebben in deze wereld, is de dood.

Wij verschillen, zolang we in het vlees en in de wereld en dus nog kinderen Gods zijn, in niets van een dienstknecht. (Galaten 4:1)

Hoewel wij het onderpand der toekomstige erfenis reeds bezitten (Efeze 1:4), en als we trouw zijn in onze dienst aan de HEERE, zullen wij ook de erfenis ontvangen.

Abram = אַבְרָם = 40.200.2.1 = **243**

Abram wordt Abraham = vader van vele Volken = אַבְרָהָם = 40.5.200.2.1 = **248**

Saraï = שָׂרַי = 10.200.300 = **510**

Saraï wordt Sarah = vorstin = שָׂרָה = 5.200.300 = **505**

Saraï eindigt op een "i" (nl. een י = een Jod = **10**)

Saraï was onvruchtbaar (Genesis 16:2; Hebreeën 11:11; Romeinen 4:19)

Abram was ook onvruchtbaar (Genesis 17:11; Romeinen 4:19)

Genesis 17:15- e.v.:

De HEERE wisselt de “10” van Saraï om voor een “5” = h = ה

Abraham krijgt ook een “5” = ה in zijn naam en Sarah krijgt een “5” in haar naam i.p.v. י = 10

De “10” wordt gedeeld in twee maal een “5”, en zij worden daardoor vruchtbaar.

10 is een uitbeelding van het Woord van God, waardoor de zienlijke wereld geschapen is

5 is een uitbeelding van onzienlijke, geestelijke dingen
en van genade

Door genade worden zijn beiden vruchtbaar.

Genesis 2:4:

Dit zijn de geboorten des Hemels en der Aarde, als zij geschapen werden (= in hun schepping).

Het woord dat vertaald wordt met “als zij geschapen werden” is “behibaram”.

Eigenlijk betekent dit woord: “in hun schepping”.

In hun schepping = בְּבִרְאֵתוֹ = 40.1.200.2.⁵2 = be^{hi}baram

De “h” staat hier heel klein geschreven, alsof deze letter er niet bijhoort, of alsof er juist de nadruk op komt te liggen.

Het voorvoegsel “be” betekent: in

Het stamwoord “bara” betekent: scheppen

Het stamwoord “bar” betekent: zoon

Door het kleine lettertje ה = h krijgt het woord een verborgen betekenis:

Hibaram = 40.1.200.2.5

Abraham = 40.5.200.2.1 = een anagram van Hibaram

De geboorten van hemelen en aarde is een type van het Zaad van Abraham, dat door geloof een Nieuwe Schepping tot stand zou brengen en de Eersteling daarvan zou zijn.

De 2-voudige belofte aan Abraham namelijk een dubbele geboorte: een volk voor de hemel en een volk voor de aarde.

Deze beloften aan Abraham en zijn Zaad, in verband met hemel en aarde, zijn gedaan om te volmaken, vol te maken, om te vervullen.

Om aan de schepping de volle inhoud te geven = Christus, de “5”.

In dit vers komt dan ook de Naam “Jehovah” voor het eerst voor.

De HEERE namelijk, Die deze beloften in verband met hemelen en aarde zal “volmaken”. Hiervóór werd alleen gesproken over “Elohim” (= de meervoudsvorm van “God”).

Maar hier noemt de Vervuller van al Gods beloften Zich bij Zijn Naam.

En vervolgens krijgt Adam de verantwoordelijkheid om alles een “naam” te geven.

Adam had toen blijkbaar veel Goddelijk inzicht.

Dat is bij de mens van tegenwoordig wel heel anders.

Het is namelijk zo dat, door iets een naam te geven, Adam het kenmerk van het “wezen” in die naam weergeeft/openbaart.

1 Koningen 4:29-33:

Ook Salomo ontving deze zelfde Wijsheid van God.

Genesis 2:4:

Het bijbelboek Genesis is onderverdeeld in 12 gedeelten.

11 x vinden we de woorden: “Ele toldot” = 400.6.4.30.6.400 5.30.1

= “Dit zijn de geschiedenissen van”...

Vanaf Genesis 1:1 tot en met Genesis 2:3 is het God Die spreekt en hierna sluit Adam dit gedeelte af in Genesis 2:4.

De schrijvers van het boek Genesis zijn achtereenvolgens: God Zelf (Genesis 1:1), Adam (5:1), Seth, Noach (6:9), Sem (10:1), Sem (11:10), Abram (11:27), Ismaël (25:12), Izaäk (25:19), Ezau (36:1), Ezau (36:9), Jakob (37:2).

Weer terug naar Abraham:

Genesis 12:6; 13:18; 14:13; 18:1:

More, bij Sichem, in het erfdeel van Efraïm (= de 10-stammen, als type van de Gemeente) (*Genesis 12:6*) Bij More (= vanwege het zien of op grond van inzicht; leraar; vroege regen), wordt door Abraham eerst een altaar gebouwd, als Abraham uit Ur der Chaldeeën in Kanaän aankomt.

En dus: niet eerst een altaar in Jeruzalem, maar eerst in Sichem.

En daar verschijnt de HEERE aan Abraham.

Pas later wordt er door Abraham ook een altaar gebouwd in het erfdeel van Juda.

Namelijk: in Mamre (= sterkte; kracht, vettigheid, volheid)

bij Hebron, in het erfdeel van Juda (de 2-stammen) (*Genesis 13:18*)

Maar in beide gevallen bij de eikenbossen.

Eikenbossen (de eikel) = type van de besnijdenis
= type van dood en opstanding

Eik = אֵלֹנַי = 50.6.30.1 = alwan
Spreekt over onbeweeglijkheid en standvastigheid
אֵלֹנָה = 5.6.30.1 = alwa
= Eedzwering

Abraham is dus altijd bij eikenbossen te vinden, omdat de eik hem herinnert aan de beloften die de HEERE met eedzwering aan hem gedaan heeft.

Aan het standvastige, onbewegelijke en getrouwe Woord van God.

In Genesis 14:13 word Abraham een Hebreeër genoemd.

Hebreeër betekent: van de overzijde; verbonden met de overzijde; thuishorend aan de overzijde. Maar dan wel verticaal gezien en niet horizontaal.

Zie ook Deuteronomium 11:30.

Daar wordt het hele volk Israël duidelijk in verband gebracht met Abraham, die thuishoorde aan de overzijde.

Hebreeërs = van de overzijde

Gilgal = rollen, wentelen (beeld van wedergeboorte)

eikenbossen = op grond van besnijdenis en eedzwering

Een volk dat het zaad van Abraham is.

Van datzelfde woord komen ook:

Hebron = 50.6.200.2.8 = חֶבְרוֹן = verbonden zijn met

Heber = 200.2.8 = חֶבֶר = samenvoegen, metgezel, gabber, vriend

De derde bedeling begint dus met de roeping van Abraham van tussen de volkeren uit. De Wateren (de volkerenmassa) moeten wijken ten behoeve van het land.

Derde scheppingsdag.

De volkeren (= de zeeën volgens Openbaring 17:15) moeten wijken, ten behoeve van de roeping van Abraham. En Abraham geeft gehoor aan die roeping.

Want de volgorde, in verband met het “door God geroepen zijn”, is:

Men gelooft en **roept** de HEERE **aan**.

Waarna men door de HEERE **geroepen wordt**.

Waarna men vervolgens de HEERE zou gehoorzamen en nog meer zou gaan geloven opdat men Hem leert kennen.

De HEERE riep Abraham, omdat Abraham de HEERE geloofde.

Romeinen 2:11:

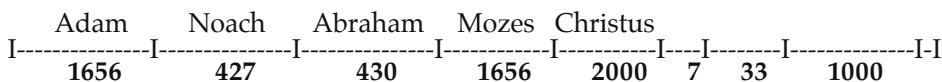
En omdat er bij God geen “aanneming des persoons is”, is het dus zo dat, als Abraham geroepen wordt vanwege zijn geloof, dit betekent dat elke gelovige geroepen wordt”, danwel een “geroepe” is.

De 3e fase staat er min of meer los van.

Omdat, wanneer je tot geloof gekomen bent, je nog altijd kunt beslissen, of je in overeenstemming met je roeping wenst te leven.

Of je wilt geloven wat de HEERE God gesproken heeft en of je daar in je leven van alledag ook rekening mee wilt houden en eruit wilt leven. Want dat is het logische vervolg van het “geroepen zijn”.

Even een tijdbalk:

Genesis 15:13: uw zaad zal verdrukt worden **400 jaar**

Exodus 12:40, 41: dienstbaarheid, slavernij **430 jaar**

Handelingen 7:6: zaad is vreemdeling en dienstbaar **400 jaar**

Galaten 3:17: Na de belofte is de wet gekomen **430 jaar**

Al deze uitdrukkingen gaan over dezelfde periode, namelijk over de periode vanaf de belofte aan Abraham aangaande zijn zaad totdat dit zaad gestalte kreeg bij de uittocht uit Egypte.

Waarom dit verschil van 30 jaar?

Hier zijn twee redenen voor:

We kunnen uitrekenen hoe lang het volk Israël werkelijk in Egypte was en

We kunnen uitrekenen vanaf welke gebeurtenis in Izaäks leven hij tot zaad gerekend werd.

(Dit is belangrijk in verband met de typologische, overdrachtelijke betekenis.)

Genesis 12:4: Abraham krijgt de belofte bij zijn vertrek uit Haran
Hij is dan 75 jaar oud

Genesis 21:5: Bij de geboorte van Izaäk is Abraham 100 jaar
Dan zijn er dus al sinds de belofte voorbij: **25 jaar**

Genesis 25:26: Izaäk is 60 jaar al Jacob en Ezau geboren worden
Voorbijgegaan zijn dan nog eens **60 jaar**

<i>Genesis 47:5</i>	Jakob gaat naar zijn zoon Jozef in Egypte	
	Hij is dan 130 jaar oud, die dus voorbijgegaan zijn	130 jaar
	Totaal zijn er dan sinds de belofte voorbijgegaan:	215 jaar

Voordat het volk Israël, dat toen nog bestond uit Jakob met zijn hele familie, in Egypte terechtkwam, was er van de 400/430 jaar vreemdelingschap en verdrukking in ieder geval al 215 jaar voorbij.

Galaten 3:17:

En dit zeg ik: Het verbond, dat tevoren van God bevestigd is op Christus, wordt door de wet, die na **vierhonderd en dertig jaren** gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofte teniet te doen.

De wet werd aan Israël gegeven toen hun tijd van vreemdelingschap en verdrukking ten einde was, hier dus na 430 jaar. (Letterlijk vielen zij van de ene slavernij in de andere.)

Genesis 15:13:

Toen zeide Hij tot Abram: Weet voorzeker, dat uw zaad vreemd zal zijn in een land, dat hunner niet is, en zij zullen hen dienen, en zullen hen verdrukken **vierhonderd jaar**.

Hier belooft de Heer dat de verdrukking van het zaad niet langer zal zijn dan 400 jaar.

Dus $430 - 400 = 30$ jaar. Waar zijn die 30 jaar?

Tussen de belofte aan Abraham (*Genesis 12:4*: Abraham is 75 jaar), en de geboorte van Izaäk (*Genesis 21:5*: Abraham is 100 jaar) liggen 25 jaren.

Tussen de geboorte van Izaäk en zijn "spening", **dat is zijn aanstelling tot zaad**, liggen 5 jaren. (*Genesis 21:8*; *Exodus 2:10*; *1 Samuël 1:22*, 24)

Het zaad verscheen dus 30 jaar na de belofte en was daarna nog 400 jaar vreemdeling.

Dus:

Vanaf **de belofte**: 430 jaar

Vanaf **de spening** en dus de **aanstelling tot zaad**: 400 jaar

Het spenen is in de Bijbel een procedure, die we kunnen vergelijken met de Nieuw Testamentische situatie, waarbij pasgeboren gelovigen eerst aan de redelijke, onvervalste melk zijn. (*1 Korinthe 3:2*; *Hebreeën 5:12*; *1 Petrus 2:2*) Daarna

zouden zij moeten opwassen tot de volmaaktheid, tot volwassenheid. Waarbij men dus van de melk over zou moeten gaan naar de vaste spijs. (1 Korinthe 3:2) De vaste spijs heeft alles te maken met “verborgen, geestelijke, hemelse dingen”. Alle apostelen, maar in het bijzonder de apostel Paulus, spreken er ook over, dat het veelal op verzet stuit als men deze boodschap (de vaste spijs) de gelovigen voorzet.

Men heeft liever de melk dan de vaste spijs. (1 Korinthe 3:2)

Op melk hoef je immers niet te kauwen?

(Je hoeft er dus niet over na te denken en of het te overdenken.)

Alle verantwoording ligt alleen bij degene die je deze melk toedient.

Men wil niet volwassen worden, want dat brengt verantwoordelijkheid met zich mee.

De spening:

Gebeurt dus na het 4^e, in het 5^e levensjaar

De “4” heeft alles te maken heeft met de aardse, de zienlijke dingen, met de moeder.

En de “5” heeft alles met de verborgen en onzienlijke dingen te maken, met de vader.

Wij, als gelovigen, zijn afkomstig uit de wereld (uit de 4), en moeten van de borst van moeder (aarde) losgemaakt worden (tastbare, aardse zegeningen).

(Jesaja 28:9)

Om daarna over te gaan tot de vaste spijs (nl: de honing), namelijk het voedsel dat van de Vader afkomstig is: het Woord van God. Onzienlijke, hemelse zegeningen.

Bij de geboorte van Ismaël is Abraham 86 jaar (Genesis 16:16)

Bij de belofte van het Zaad en de besnijdenis van Ismaël is Abraham 99 jaar (Genesis 17:25)

Bij de geboorte van Izaak is Abraham 100 jaar (Genesis 21:5)

Bij de spening van Izaak wordt Ismaël uitgedreven en is Abraham 105 jaar (Genesis 21:10 e.v.)

De besnijdenis is het wegdoen van de omhulling en zo wordt openbaar wat tot dan toe verborgen was. De besnijdenis, als type van het “wegdoen” van de oude schepping en het “openbaren” van de nieuwe schepping.

Een type van “dood en opstanding”.

Normaal is, dat een jongetje na de 7^e en dus op de 8^e dag besneden wordt.

Maar Ismaël werd in zijn 13^e levensjaar besneden.

Een “8^e” is de uitbeelding van “nieuwe schepping”.

Een “13^e” is eigenlijk ook de uitbeelding van “nieuwe schepping, van “verandering”.

Een “13” is: “omwenteling”; “verandering”.

Denk ook aan Paulus, de 13^e apostel met een geheel “eigen” evangelie.

Er werden door de HEERE aan Abraham beloften gedaan en Abraham zou 430 jaar vreemdeling zijn.

Daarna werden aan Abraham **en zijn Zaad** beloften gedaan, waarbij Abraham **en zijn Zaad, 400 jaar** vreemdelingen zouden zijn.

Dus na de komst van het ware Zaad (nu in de ware betekenis: namelijk nadat de HEERE Jezus tot de Christus is aangesteld), (*Galaten 3:16*) en wij dus verlost zijn van wereld en wet, zouden wij, in een bepaalde zin, 400 jaar “vreemdelingen” zijn.

En zouden wij “400” met ons meedragen.

De “400” is namelijk het kruis.

Wij zijn immers met Christus gekruist? (*Galaten 2:20*)

Het kruis: is het einde van alle aardse dingen

: ik ben met Christus gekruist; ik ben der wereld, der wet, en der zonde gestorven, en ik leef, maar niet meer ik, maar Christus leeft in mij.

(*Lukas 9:23; Lukas 14:24; Galaten 2:20, 21; Galaten 6:12, 14*)

De 3e bedeling duurde 430 jaar: tot aan de uittocht uit Egypte; tot aan de komst van de wet. De 4e bedeling duurde 1656 jaar.

Galaten 3:17:

En dit zeg ik: het verbond, dat tevoren van God bevestigd is op Christus (het Zaad), wordt door de wet, die na 430 jaar gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofte teniet te doen.

Dit vers zegt duidelijk, dat de wet 430 jaar **na** de belofte kwam.

De “belofte” begon bij het vertrek van Abraham uit Haran. (*Genesis 12*)

En hoewel de “wet” 430 jaar later kwam, bleef de “belofte” gewoon staan en **bestaan**.

De wet kon de belofte niet teniet doen.

De wet kon de belofte niet ontkrachten

De wet kon aan de belofte niets veranderen.

Romeinen 3:20-25:

De gedachtegang van de apostel Paulus is dan ook dat je, op grond van het verbond met Abraham, door geloof rechtvaardig gerekend wordt.

En hoewel daarna de wet kwam, veranderde dit niets aan de belofte. Want gelovigen worden rechtvaardig gerekend **“buiten de werken der wet om”**.

Galaten 3:17:

En dit zeg ik: het verbond, dat tevoren van God bevestigd is op Christus (het Zaad), wordt door de wet, die **na vierhonderd en dertig jaar** gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofte teniet te doen.

Hier vinden we voor de 2^e keer in de Bijbel deze 430 jaar genoemd.

En dit uiteraard vanwege de typologische betekenis.

In de grondtekst staat er eigenlijk: **dertig en vierhonderd**.

Nogmaals: Izaäk werd 25 jaar na de belofte aan Abraham geboren.

De eerste 4 jaar tot aan de spening zijn een uitbeelding van de tijd die een gelovige nodig heeft om op te groeien in het geloof. Om daarna, in plaats van melk, de vaste spijs tot zich te nemen. Waardoor hij vervolgens de 400 op zich zou nemen, en dus als een trouwe ezel zijn kruis zou dragen. Dwars door deze wereld van de “2” = deze dualistische wereld, uitgebeeld in Egypte.

Egypte = Mitzraim = **מצריִם** = 40.10.200.90.40 = 380
40 = vanwege
200.90 = Vijand (*Amos 3:11*)

צב = Lijden (*Klaagliederen 5:5*)

צר = Benauwdheid, verdrukking (*Richteren 11:7; Job 6:23*)

צר = Vormwording (*Ezechiël 43:11*)

צור = Rots (*Exodus 33:21*) (De Rots die geslagen werd)

= 40.10 = Aim = dualis
= een tweevoud vorm

Dus: “Vormwording”, vanwege lijden, verdrukking, benauwdheid, in deze dualistische Wereld.

Kanaän daarentegen = 50.70.50.20 = 190
= Verkregen, verworven

Jozef weet alles over de dubbelheid in Egypte.

Jozef : Is 30 jaar als hij voor Farao verschijnt

: moet 2 dezelfde dromen verklaren aan Farao. Deze dromen gaan over het wel of niet vruchtbaar zijn van deze dualistische wereld

: Jozefs leven wordt gekenmerkt, door een aantal getallen

Jozef is herder en als hij 17 (= opstandingsdag) jaar is, wordt hij door zijn vader naar zijn broeders gestuurd met als doel naar hun welstand te vragen.

Jozef gaat met zijn koninklijk, veelkleurig kleed naar zijn broeders, maar zijn broeders willen niet dat hij koning over hen is.

Zij doden hem, want ze werpen hem in de put.

Dit is de dood, want er was geen water (leven) in die put.

Of ze verraden hem, door hem voor zilverlingen te verkopen.

Zij geven hem in handen van hun familievolkeren (Ismaëlieten, en Midianieten).

En zij geven Jozef weer aan Potifar, een Egyptenaar.

Potifar = 200.80.10.9.6.80 = toebehorend aan de Zonnegod

= Mijn vruchtbare boog

= een type van Jehovah

De vrouw van Potifar, namelijk Potiferah, is een type van het volk Israel.

Een vrouw die wel gemeenschap met Jozef wil, maar dan op haar manier.

Maar Jozef wil dit niet en wordt dan ook in de gevangenis geworpen.

Daar wordt hij hoofd van de gevangenis.

Hij verklaart verborgenheden aan hen, die met hem in de gevangenis zijn.

Namelijk: de nieuwe mens in Christus zal verhoogd worden, en de oude mens van de gelovige, zal vernederd worden (de schenker en de bakker).

Als er 12 jaar zijn verlopen vanaf het moment dat hij door zijn vader, als 17-jarige, gestuurd werd om naar de welstand en vrede van zijn broederen te informeren, wordt Jozef in het 13^e jaar, als hij 30 jaar is, uitermate verhoogd.

Hij krijgt een Naam, welke boven alle naam is:

Zafnath Paäneah = Redder der Wereld

Openbaarder van verborgenheden

Alleen bij hem is er brood, en alleen bij hem is er dus leven.

Hij krijgt zelf een zoon, die een dubbele is: Efraïm = dubbele vrucht.

De regeerperiode van Jozef in Egypte is: 7 + 7 + 66 jaar (= 80 jaar).

Dat Jozef dus 110 jaar oud werd, wordt ook 2 maal genoemd. (*Genesis 50:22, 26*)

Jozef was "verborgen" voor het volk Israël.

Maar Jozef was wel 80 jaar koning over Egypte, over heidenen.

Daarentegen was Davids regeerperiode over Kanaän: 7 + 33 jaar = 40 jaar.

David, als type van de Opgewekte en verheerlijkte Christus.

Maar ja, zoals we al zeiden, in Egypte telt alles dubbel.

Israël staat in verhouding tot Egypte als "1" staat tot "2".

Ook Mozes wilde het volk Israël verlossen toen hij 40 jaar oud was.

Maar hij mócht het volk Israël pas uit Egypte leiden toen hij 80 jaar oud was.

Leviticus 12:1 e.v.:

Israël verhoudt zich tot Egypte als het mannelijke tot het vrouwelijke.

Een vrouw is 7 + 33 onrein als er een jongetje geboren is

en 14 + 66 als er een meisje geboren is.

David: is eerst 7 jaar koning alleen over de stam Juda (te Hebron) en daarna nog 33 jaar over heel Israël.

Mozes: is in totaal 40 dagen op de berg Sinai, waarvan 7 dagen in het donker. (Exodus 24:16,18)

Thomas komt 7 dagen later tot geloof dan de andere discipelen en het duurt daarna nog 33 dagen totdat de Heer ten hemel vaart.

Na de opname van de gemeente begint de 70^e week van Daniël, dus 7 jaar, waarna er nog 33 jaar verdrukking volgt over de volkeren, voordat het Koninkrijk aanbreekt.

De 3^e bedeling is gebaseerd op het Verbond met Abraham.

Oorspronkelijk was dit verbond alleen met Abraham (*Genesis 12:2*), maar vervolgens is het een Verbond met Abraham en zijn Zaad

Eigenlijk zijn het 2 Verbonden die tegelijk gesloten werden.

1^e In verband met Abraham (en allen die van nature in Abraham zijn)

2^e In verband met Christus (en allen die door wedergeboorte nu in Christus zijn)

Dit 2-ledig verbond wordt onder het Nieuwe Verbond vervuld.

Dit 2-ledig verbond heeft onder het Nieuwe Verbond een dubbele toepassing.

1^e: In verband met Christus en allen die in Christus zijn, met een hemelse roeping en bestemming

2^e: In verband met Abraham en zijn aardse nakomelingen

Galaten 3:16:

Nu zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn Zaad gesproken. Hij zegt niet: en den zaden, als van velen, maar als van "1", namelijk uw Zade; Hetwelk is Christus.

Het Zaad van Abraham, is Christus en allen die in Hem zijn.
Wij zijn “1” **met** Hem en **in** Hem.

Van nature waren wij Adamieten en dus zondaren.
Maar wanneer wij gestorven zijn met Christus zijn we gestorven Adamieten.

Romeinen 6:7:

En wie gestorven is, is gerechtvaardigd van de zonde

En of we wel of niet afstammelingen van Abraham zijn, doet er nu in het geheel niet meer toe. Want een ieder, die sinds de opstanding van Christus met Christus is opgestaan, is nu erfgenaam van de belofte, omdat hij in Christus is, in Wie de belofte aan Abraham en zijn Zaad vervuld is geworden.

Elke Jood of heiden is op grond van geloof in de opstanding van Christus, lid van het Lichaam van Christus en erft daarom hemels burgerschap.

In de 5e bedeling is er geen verschil tussen Jood en heiden.

Galaten 3:28:

Noch Jood, noch Griek, noch dienstbare, noch vrije, geen man en vrouw, want gij zijt “1”, in Christus Jezus

Galaten 3:6,7; Johannes 8:39:

Die uit het geloof zijn, zijn Abrahams zonen.

Als je iemands zaad en dus iemands zoon bent, word je gezegend met, of in die iemand.

Een zoon heeft deel aan de bezittingen van de vader.

Ook wanneer die vader in leven is.

Wij zijn eerstelingen van degenen die ontslapen zijn.

Daarom krijgen we het eerstgeboorterecht, boven Abraham en boven het aardse Israël.

Want niet de 1^e, maar de 2^e krijgt het eerstgeboorterecht.

Al wat de baarmoeder opent is Mijn. (*Exodus 13:2*)

God neemt het 1^e weg, om het 2^e te stellen. (*Hebreeën 10:9*)

De Levieten (priestervolk) zijn voor de HEERE. (*Numeri 3:12*)

Eerstgeborenen uit de stam van Levi lossen de eerstgeborenen uit de andere stammen. (*Numeri 3:12*)

Getal 3

“3” = Vormwording; verwekking; beloften; vervulling van beloften
Nog niet een stoffelijke, maar een abstracte (in onze gedachte) (een idee)

“1”, “2”, en..... “3”!

Bij de vormwording van iets, hebben we altijd met een “3e” te maken.

En die 3^e heeft een 4^e in zich.

Want elke 3^e is een dubbele.

Elke 3^e heeft 2 aspecten.

De 3^e bedeling, die van de belofte, is de basis voor de “vormwording” van Israël.
Deze 3^e bedeling begon met de roeping van 1 man en aan het eind van 430 jaar hebben we een heel Volk, dat uit Egypte wordt geleid.

De 3^e bedeling, die van de belofte, heeft dan “vorm” gekregen.

De 3^e bedeling houdt dus verband met de “vormwording”, het gestalte krijgen van het volk Israël.

En de 4^e bedeling is de geschiedenis, “de veruiterlijking”, de gang van dat volk in de stoffelijke en zienlijke, tastbare dingen.

In die “3”, in die vormwording, krijgt ook de Nieuwe Schepping gestalte.

In die “3”, in het Verbond met Abraham, ligt de totstandkoming van Israël en de totstandkoming van de Nieuwe Schepping opgesloten.

Dit komt uiteraard, omdat het een “dubbel Verbond” is.

– Namelijk met Abraham en zijn zaad (= het aardse volk Israël)

– Namelijk met Abraham en zijn Zaad (= Christus, als Eersteling van de Nieuwe Schepping en allen die in Hem zijn)

Alles wat met Gods beloften te maken heeft, heeft een dubbele toepassing.

3 = Dus het getal van vormwording, geboorte of wedergeboorte.

“Geboorte” komt overeen met “verwekking”.

En het begrip “geboorte” slaat zowel op het mannelijke, als op het vrouwelijke aandeel, in die “verwekking”.

De HEERE Jezus, werd uit de Heilige Geest geboren, en uit Maria.

Waarbij de Heilige Geest de Man is en Maria de vrouw is.

En ook “Wedergeboorte uit de Geest” is de uitdrukking voor het “Mannelijk aandeel”.

“Geboorte” zou dan ook beter vertaald kunnen worden met “verwekking”.

Johannes 3:5:

De HEERE Jezus antwoordde: “Voorwaar, voorwaar zeg Ik u; zo iemand niet geboren (verwekt) wordt uit Water en Geest (uit Geestelijk Water), hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.

Nicodemus dacht alleen aan het vrouwelijke aspect van de geboorte.

De mens denkt altijd eerst aan de vrouwelijke, de zienlijke en materiële kant van de Wereld.

Maar de HEERE Jezus Christus, is het Woord van God, en Hij spreekt dus over het Mannelijk aandeel in de voortplanting.

De geboorte uit Water en Geest staat in contrast met onze aardse geboorte.

1 Petrus 1:23:

Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk Zaad, door het Levende, en Eeuwig blijvende Woord van God.

1 Petrus 1:3:

Geloofd zij de God en Vader van onze HEERE Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid, ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de Opstanding van Jezus Christus uit de doden.

De belofte aan Christus is dus Mannelijk, en houdt verband met het Hemels aspect.

De belofte aan Abraham is dus “vrouwelijk”, en houdt verband met het aardse aspect.

Een “3” houdt verband met het Mannelijke, het Binnenste, het Hemelse.

Een “4” houdt verband met het vrouwelijke, het Buitenste, het aardse.

Een 3 houdt een 4 in zich, uit een drie moet een vier voortvloeien.

Ze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

In de bijbel komen we daar vele voorbeelden van tegen, zoals bijvoorbeeld:

Bij de aartsvaders:	1	Abraham
	2	Izaäk
	3/4	Jacob en Ezau

Het koningshuis van David:	1	David
	2	Salomo
	3/4	Rehabeam en Jerobeam
		(respectievelijk over twee en over tien stammen)

Als een 3^e een 4^e in zich heeft, dan betekent dit ook, dat de Bedeling van de wet (4^e bedeling), opgesloten zou moeten liggen in de 3^e bedeling, de Bedeling van de belofte. En dat is nu ook precies het geval!

De Bedeling van de wet is de logische consequentie van de Bedeling van de belofte. De belofte zegt immers, dat Abraham tot een groot volk zou worden.

Een volk met een eigen taal, een eigen land, een eigen koning, en ook met een eigen wet.

Als we de duur van de 3^e belofte even berekenen vanaf de belofte aan Abraham tot aan de komst van de wet bij de Sinaï, dan kunnen we een verdeling maken, namelijk:

215 jaar in Kanaän (vanaf Genesis 12 tot aan Genesis 46:1) en

215 jaar in Egypte (vanaf Genesis 46:1 tot aan Exodus 12).

De 215 jaar in Egypte is een uitbeelding van de totale 4^e bedeling.

De tijd van Israël in Egypte is een type van de 4^e bedeling, de bedeling waarin Israël leefde onder de wet.

De belofte van de wet was een bedeling van slavernij!

Een leven onder de wet is slavernij!

In die 2^e helft van de Bedeling der belofte leefde Israël dan ook in slavernij in Egypte.

Beide perioden eindigen dan ook met de dood van de “Eerstgeborene(n)”.

De periode van slavernij in Egypte eindigde (na de 9^e = zwangerschap) met de 10^e plaag, namelijk de dood van alle eerstgeborenen. En niet alleen de eerstgeborenen van Egypte, maar ook die van Israël, als men zich niet achter de Levende Deur bevond.

Ook de 4^e bedeling eindigde met de dood van de Eerstgeborene: de HEERE Jezus Christus. Deze bedeling eindigde ook met bloed (dat = Leven) aan de Deur.

⌒ = 4 = Daleth = Deur.

Christus is onze Levende Deur, waarachter wij schuilen voor het verderf daarbuiten.

Wat moest het volk Israël doen tijdens haar slavernij in Egypte?

Tichelstenen bakken!

En wat deed Israël onder de wet?

Zij zochten hun “eigen” gerechtigheid op te richten. (Romeinen 10:3)

Zij probeerden via de werken der wet, gerechtvaardigd te worden.

Genesis 15:6:

Men had blijkbaar vergeten dat men alleen gerechtvaardigd wordt op grond van geloof. Men wordt alleen gerechtvaardigd door de Steenrots, hetwelk is Christus. (1 Korinthe 10:4)

Christus is de uitverkoren Hoeksteen. (Efeze 2:20; 1 Petrus 2:4)

Jesaja 28:16:

Daarom alzo zegt de Heere HEERE: ziet Ik leg een Grondsteen in Sion, een beproefde Steen, een kostelijke Hoeksteen, Die wel vast gegrondvest is; wie gelooft, die zal niet haasten.

Israël bakte zelf stenen, in plaats van gebruik te maken van de Steen Die God hen aanreikte, Die God uitverkoren heeft en Die bij Hem kostelijk en dierbaar is, namelijk Christus.

De 4e bedeling ligt dus in de 3e Bedeling der belofte opgesloten:

- De periode van slavernij in de tweede helft van de 3e bedeling stond model voor de 4e bedeling
- Israël werd een volk en kreeg daarom een land, een koning en dus een wet.

We kunnen dit ook toepassen op het lichaam:

Ons lichaam is namelijk de nummer 4 in deze reeks.

Het lichaam is een aspect van de ziel, en is daar één geheel mee.

Het lichaam is de tastbare vorm van de ziel.

1e = Neshamah = 5.40.300.50 = Medeweten met God,
de God ingeblazen levensadem

2e = Roeach = 8.6.200 = Geest (geest)

3e = Nepesh = 300.80.50 = Ziel

Deze “3” vormen samen een compleet geheel.

Want “vormwording” is niet “4”, maar “3”.

Deze “3” vormen samen wat de mens is, dit bepaalt zijn “wezen”.

Gedachten, beleving, emoties, enz., namelijk zijn “ziel”, dat is: “zijn handel en wandel”. En zijn “handel en wandel”, “uit zich”, drukt zich uit, en veruiterlijkt zich via het lichaam.

Dit is slechts een tijdelijk iets, een bepaald aspect van de “3”, nl: de vrouwelijke kant van de “3”, die zich apart manifesteert en dat heet: “lichaam”.

4^e = Dan ook het lichaam, het vrouwelijke aspect van de ziel, omdat het gezien wordt:

= Lichaam, Karkas = 5.10.6.3 = גוֹיָה = heidense

= Basar = 200.300.2 = בָּשָׂר = Vlees; Blijde Boodschap;
Grote Blijdschap.

Ook op de HEERE God is dit van toepassing:

1^e: Elohim = Meervoudsvorm van God, de Onkenbare

2^e: Roeach Elohim = De Geest van God

(De Wind blaast waarheen Hij wil en gij hoort Zijn geluid...)

3^e: Jehovah Elohim = God spreekt en maakt Zijn Naam, Zijn Wezen, bekend

4^e: Jezus = het Woord is vlees geworden en heeft een Lichaam aangenomen

Een 3^e heeft dus een "4^e" in zich.

Een 3^e heeft een "binnenkant" en een "buitenkant".

De 3e letter = ג

De 3e letter: is de Gimel = 30.40.3 = גִּמֶל = kameel; belonen, spenen

De getalswaarde van de Gimel = 3

De 3 is het getal van geloof of een gelovige

Dit wordt uitgebeeld door een kameel.

Een kameel namelijk:

- Heeft een watervoorraad (het Woord van God) bij zich, als hij door de woestijn trekt.
- Wordt "het schip der woestijn" genoemd
- Het Hebreeuwse woord voor schip = ani en betekent tevens ik
Ik, de enkeling, de gelovige die huis en haard heeft verlaten en daardoor terecht gekomen is in de woestijn, opdat zijn geloof beproefd zou worden
- Stinkt vreselijk uit zijn bek (2 Korinthe 2:14-16)
- Zoekt de uitgang (van de woestijn, van dit huis, van deze wereld), omdat hij eruit verlost wil worden en hij ziet daarbij uit naar de beloning (kameel), namelijk: op de vergelding des loons
En ook wij zien uit naar de verlossing van ons lichaam

Op grond van zijn geloof, op grond van zijn innerlijke bewegingen, gaat een gelovige uit.

Zijn geloof krijgt gestalte.

Hij handelt en wandelt door geloof, want hij gaat “uit”.

Buiten de legerplaats, buiten de maatschappij.

Omdat hij nog nooit eerder in de woestijn geweest is, is hij het spoor van de Ezel nagevolgd, Die al deze weg gegaan is.

Er is een uitgang, en die is door de “4” naar de “5”.

De 4 = Daleth = 400.30.4 = deur = de vierde letter van het Hebreeuwse alfabet
= is de uitgang uit het huis van deze Oude Schepping.

De 4 eindigt door de uitgang, namelijk: de dood.

De 4, de deur, is de dood.

De Deur is de HEERE Jezus. (*Johannes 10:7*)

De HEERE zei, dat ook Hij door deze deur moest om de 5 in te kunnen gaan.

Dat Hij deze 4 zou moeten verlaten.

Dat Hij zou moeten sterven.

Vanaf de opstanding van Christus bestaat er een verticale uitgang.

Wij zijn door de deur (4) naar buiten gegaan en zijn door het venster (5) naar binnen gegaan.

Wij hebben de “4” (de vierde letter van het Hebreeuwse alfabet heet: deur) verlaten, en zijn de “5” (de vijfde letter van het Hebreeuwse alfabet heet: venster) binnen gegaan. Maar dat bewaren we voor de 5^e bedeling.

De 3^e bedeling, de Bedeling der belofte:

- is een dubbele: met een hemelse en een aardse belofte
- Het zaad van Abraham zou de HEERE zeer vermenigvuldigen, namelijk:
- het zou zijn als de sterren des hemels” (een Hemels Volk: de Gemeente)
- het zou zijn als het zand aan de oever der zee” (een aards volk: Israël)

De 3e dag

Genesis 1:9:

En God zeide: dat de Wateren van onder den Hemel in een plaats vergaderd worden, en dat het droge gezien worde; en het was also.

De aarde, die tot dan toe bedekt was met wateren, wordt zichtbaar.

De wateren trekken zich terug, waardoor het land boven het water uitstijgt.

De wateren worden in een plaats verzameld, nl: naar beneden, zodat zij plaats moeten maken voor het Land. (letterlijk)

Typologisch:

De wateren, de zeeën, zijn een type van de volkeren.

Op de 3e dag werden de wateren verzameld, en Abraham (het land) komt **boven** de wateren.

De wateren, de volkeren, moeten wijken, moeten zich terugtrekken, behoefte van Abraham, die op grond van geloof uit de volkeren getrokken, danwel geroepen wordt.

De wateren krijgen een ondergeschikte positie ten opzichte van het land.

Abraham, en later ook het zaad van Abraham, namelijk het volk Israël, krijgt een vooraanstaande positie, een bevoorrechte positie, ten opzichte van de andere volkeren.

De HEERE zegt wat er op die 3^e dag moet gebeuren, en het gebeurt ook zo.

En zoals gezegd, het verschijnen van het droge uit de zeeën houdt verband met Abraham, die zijn land en zijns vaders huis moet verlaten en een eigen positie moet innemen, temidden van de volkeren.

Droog land wordt altijd door de zee bedreigd. En zo werd Israël in de loop van de geschiedenis ook steeds door de volkeren bedreigd.

Openbaring 13:1:

En ik zag uit de Zee, een beest opkomen...

Openbaring 13:11 e.v.:

En ik zag een ander beest uit het Land...

Daniël 7:2:

Het beest uit de zee, is een vorst over de heidenen.

En het beest uit het Land, is een vorst uit Israël.

Hier staan de uitbeelding van land en zee naast elkaar.
Op de 3e dag verschijnt het droge land, vanuit de wateren.

Land = Erets = de aanduiding voor een begrensde gebied,
ter onderscheiding van een ander gebied.

Zoals hemel staat tegenover aarde.

Zoals land staat tegenover zeeën.

“Erets” wordt in het algemeen gebruikt voor het land Israël zelf, namelijk:
“HaErets Jisreel”.

Abraham moet zich als het ware van de overige volkeren onderscheiden;
losmaken.

En zo wordt Abraham voorgesteld als droog land.

De 3e dag komt wat betekenis betreft met elke “3e” overeen.

De 3e dag heeft namelijk met de opstanding van Christus te maken.

De 3e is een type van vormwording en geboorte.

En deze geboorte op die 3e dag houdt dan ook verband met het “breken van het water”.

Op de 3e dag wordt dus nieuw leven voortgebracht.

Alle leven, komt uit “Water”, het Woord Gods.

Zoals hemel en aarde zich van elkaar onderscheiden, zo is dat ook bij:

Water	Land
Water	Vuur
Maan	Zon
Tastbaar	Ontastbaar
Vrouwelijk	Mannelijk
Passief	Actief
Vlees	Geest
Links	Rechts

Prediker 10:2:

Het hart des wijzen is tot zijn rechterhand, maar het hart van een zot is tot zijn linkerhand.

Terug naar de 3:

De 3e dag is een echte “3e”, en alweer een dubbele.

Want op de 3e dag staat er: "en God zeide" (: 9)
 : "en God zeide" (: 11)
 Namelijk : "Het droge land komt uit de zeeën"
 (dat is de 3e bedeling)
 : "De aarde bracht voort...."
 (een 3e heeft al een 4e in zich)

Het land uit de zeeën", als type van de roeping van Abraham uit Ur der Chaldeeën.
 En vervolgens, dat wat het land voortbrengt, namelijk het zaad van Abraham.
 Het 1e wat het land voortbracht, de bekleding van het land, was "uiterlijk vertoon".

Veel vruchten hebben in de natuur en in de Bijbel een negatieve "tegenhanger".

Wilde Tarwe (onkruid)	–	Tarwe (<i>Mattheüs 13:24</i>)
Wilde en onedele ranken	–	Goede en edele ranken
Wilde Wijnstok	–	Wijnstok
Wilde Vijgenboom	–	Vijgenboom
Wilde Olijfboom	–	Olijfboom
Wilde takken	–	Natuurlijke takken

Nog een andere betekenis van de 3e dag is: de "opstandingsdag" (17e Nissan).

- De HEERE Jezus Christus verschijnt op de 3e dag uit de dood
 De Wateren, de Afgrond, de dood moest voor Hem wijken
 de dood kon Hem niet vasthouden
- Hij, de Vaste Grond van ons behoud.
- En sinds gedurende 2000 jaar heeft "deze Vaste Grond" J29
 al heel wat "Leven" voortgebracht:

Zijn bekleding, Zijn veruiterlijking is namelijk de Gemeente, Zijn Lichaam.

De 3e Stamvader

Genesis 4:26: Enos = אנש = 300.6.50.1

In verband met Enos wordt de weg tot “verlossing” genoemd, namelijk: toen begon men den Naam des HEEREN aan te roepen.

Dit wordt hier verder niet verklaard, maar dit vinden we wel bij Abraham terug. Blijkbaar riep Abraham de Naam des HEEREN aan.

Genesis 15:6: Want Abraham geloofde den Heere, en God rekende dit Abraham tot gerechtigheid.

Joël 2:32: En Joël zegt:

“Al wie de Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden”.

Enos = Anash = 300.6.50.1 = zwak zijn (*Psalm 69:21*)

= zwak, sterfelijk, ongeneeslijk ziek

Het zou voor de hand liggen, dat als de mens zich hiervan bewust is, hij logischerwijze de Naam des HEEREN zou aanroepen

Enos = Een samentrekking van : “Ani” = ik; schip.

en

: “Ish” = man, krachtig wezen

(een wezen dat boven Adam uitstijgt)

: wordt ook gebruikt als er over Jehovah wordt gesproken als “Man”

Bij “Enos” gaat het niet zozeer om de afstamming van Adam, maar om de aanduiding als “Wezen”. Er bestaan namelijk nog andere wezens dan Adam:

- God
- Jehovah
- Engelen
- satan
- gevallen engelen
- demonen

De HEERE werd, vanwege zijn gedane belofte aan Abraham, voor ons “ongeneeslijk ziek” en zwak.

Hij heeft deel gekregen aan vlees en bloed.

Hij heeft in verzoeking en geleden, en kan ons, die verzocht worden, te hulp komen.

Filippenzen 2:7, 8

Maar heeft Zichzelven vernietigd, de gesteltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden; En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelven vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.

... een dienstknecht, aan de mensen gelijk geworden

...in Zijn uiterlijk als een Mens bevonden: “zwak, en ongeneeslijk ziek”

2 Korinthe 8:9:

Want gij weet de genade van onzen HEERE Jezus Christus, dat Hij om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk worden.

Hebreeën 2:14:

Overmits dan de kinderen des vleses en bloeds deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks dezelve deelachtig geworden...

Hebreeën 2:18:

Want in hetgeen Hij Zelf verzocht zijnde geleden heeft, kan Hij dengenen die verzocht worden, te hulp komen.

Hebreeën 4:15:

Want wij hebben geen Hogepriester, Die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen gelijk als wij is verzocht geweest, doch zonder zonde (= ongelovig zijn).

Hij kan medelijden hebben met onze zwakheden, omdat Hij in alle dingen gelijk als wij verzocht geweest is, doch zonder te zondigen.

Hebreeën 4:16:

Wij zullen bij Hem, Genade en barmhartigheid vinden om geholpen te worden ter bekwamer tijd.

Hebreeën 5:1 e.v.:

Daarom is Hij uit de mensen genomen, om voor de mensen Zijn dienst bij God te doen (om voor ons Voorspraak te zijn bij de Vader).

Handelingen 9:4:

Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij? (Want Ik ben Jezus, de Mens)

1 Timotheüs 2:5:

Er is één God, één Middelaar, namelijk: de Mens Christus Jezus.

Johannes 19:5:

Pilatus riep: "Zie, de Mens".

Openbaring 1:7:

De Zoon des mensen op de wolken.

Handelingen 17:30-31:

Paulus houdt een rede op de Areopagus, voor de oren der Griekse wijzen, en zegt dat God een bepaalde dag gesteld heeft, waarop Hij de aardbodem zal oordelen door één Man, Die uit de dood Opgestaan is.

Psalm 2:1- e.v.:

De Gezalfde, de Messias, de Zoon des mensen, zal komen om te oordelen.

Psalm 37:12,13:

Hij zal komen!

Deze Mens zal over de Volkeren regeren!

Deze Mens zal de mensen oordelen!

De 3e Vrucht

Deuteronomium 8:8:

De Wijnstok = 50.80.3 = גפן = gafan

200.80.3 = גפר = gafar = goferhout

(gebruikt voor de ark van Noach)

Wijn = 50.10.10 = יין

= Jajin (jajum) = Banket; feestmaal.

Leven = 50.10.10.8 = חיינ = chajajin = ons leven, ons bestaan

= Zullen zijn (bestaan),

het leven behouden = 50.10.10.5.400 = תהיין = tehajajin

Numeri 13:23:

De verspieders kwamen uit het “Beloofde Land” terug met druiventrossen.

Deze trossen werden door 2 mannen gedragen, omdat de 3^e, de belofte, een “dubbele” is.

In Hoogste instantie:

De Wijnstok, is de uitbeelding van Christus.

De Wijnstok, belooft “leven”, belooft “vrucht”.

De Wijnstok, belooft “Eeuwig Leven” en “Eeuwige Vrucht”.

En de bekleding, de veruiterlijking van het actieve Leven van de HEERE Jezus Christus wordt uitgebeeld in de ranken en de vrucht aan die ranken.

Namelijk het werk van de HEERE Jezus Christus aan en in ons.

De andere betekenis is:

De Wijnstok heeft met het Verbond met Abraham te maken.

De Wijnstok is een type van Abraham en de ranken, als veruiterlijking van de belofte aan Abraham, zijn een type van het volk Israël

Israël wordt zelf ook wel eens de “Wijnstok” genoemd.

Deuteronomium 32:32 e.v.:

De wijnstok is Sodom (Israël wordt hier vergeleken met Sodom), en haar wijn (de vrucht, het resultaat van deze wijnstok) is addervergif = het leven en de gedachte van de duivel.

De “vrucht” die Israël en heel de natuurlijke mensheid voortbrengen is: “slavernij”; “wettisch leven”; “Broedermoord”; “de dood”.

Toen Abraham niet kon wachten op Gods beloften bracht hij ook “slavernij” voort. *Galaten 4:21 e.v.*: Ismaël; de wet; slavernij en dus de dood).

Het Volk Israël en heel de mensheid denkt dat het plan, die 3, namelijk de belofte van God, door de mens zelf zal moeten worden uitgewerkt.

Via wetten en leefregels (de 4^e bedeling), in plaats van door de HEERE Zelf.

Maar de HEERE doet het Zelf, Hij alleen. Maar dan wel in de 5, in de Bedeling der Genade Gods.

Hosea 10:1:

Israël is een uitgeleide (inhoudsloze) wijnstok.

Jesaja 5:1 e.v.:

De druiven van deze wijnstok zijn stinkende geworden.

Met als parallel gedeelte:

Lukas 20:9 e.v.:

De HEERE plantte een Wijngaard.....

Johannes 15:1: Ik ben de Ware Wijnstok, Mijn Vader is de Landman

Johannes 15:5: blijf in Mij, want zonder Mij kunt gij niets doen

Er zijn dus 2 wijnstokken:

- Abraham en allen die in Abraham zijn
- En het Zaad van Abraham: de HEERE Jezus Christus.

Hij is de “Ware Wijnstok”.

Met allen die in Hem zijn en deel hebben aan deze Wijnstok = Christus

Hoe komt wijn tot stand?

De levenssappen van de wijnstok komen tot de ranken waardoor er “vrucht” ontstaat, namelijk druiven.

De druif : bestaat voor het grootste gedeelte uit water.

: komt tot rijpheid door water en zon.

: wordt vervolgens geplukt

: wordt geperst (met de voeten getreden),

dit heeft met vernedering, verzoeking, en oordeel te maken.

deze vernedering en dit oordeel is in de eerste plaats over de HEERE Jezus gekomen

: het vrijgekomen sap gaat in eikenhouten vaten en wordt in het donker, in de verborgenheid, bewaard.

: daar komt het via gisting, via “rotting”, tot “rijping”, en wordt alcohol gevormd.

water wordt veranderd in wijn

water wordt “geestelijke Water”

Er zijn 2 soorten druiven : blauwe (met rood sap) (zoals onze aderen)

: witte

De kleur van de wijn hangt samen met de schil.

Rode wijn : gisting met schil

Witte wijn : gisting zonder schil

De schil heeft met het menselijk lichaam, met de uiterlijke verschijning te maken.

De oude mens, Adam, is namelijk rood.

Adam betekent rood.

Rode wijn : De HEERE Jezus Christus, als de Mens, Christus Jezus onze HEERE.

Witte wijn: De HEERE Jezus Christus, als de Zoon van God.

Anders:

Rood: Abraham, met een aardse vervulling van de belofte

Wit: Het Zaad van Abraham als de Geestelijke toepassing

Bloed : type van het leven in de oude schepping

Wijn : type van het leven in de nieuwe schepping

(1 Korinthe 10:14 e.v.; 11:23 e.v.)

Johannes 2: water, het leven van het Oude Verbond, wordt wijn, het Leven van het Nieuwe Verbond.

“Wijn” en “Geest”, liggen dus op hetzelfde Niveau.

“Wijn” is vrucht van de Wijnstok en is dus een type van de Heilige Geest.

De HEERE Jezus Christus, is de “Ware Wijnstok”.

De Vrucht van deze Wijnstok, de Vrucht van Zijn Geest is:

Galaten 5:22:

Liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

2 Korinthe 3:17:

Daar waar de Geest des HEEREN is, aldaar is vrijheid.

Genesis 9:20 e.v.:

Noach werd dronken toen hij de dood had overwonnen, maar hem werd niets verweten.

Hij gaf juist uitdrukking aan datgene wat hij geloofde, nl:

- Hij was als het ware een nieuw schepping
- Hij was vervuld met de wijn
- Overdrachtelijk gezien was hij vol van Heilige Geest
- Noach was naakt, hij was “vrij”, want hij had al het “oude” afgelegd

Mattheüs 26:26 e.v.; Lukas 22:14-20; Exodus 12:7,8; Exodus 24:8-11; 1 Korinthe 5:6 e.v.; 1 Korinthe 10:14 e.v.; 1 Korinthe 11:23 e.v.:

Ongezuurd brood en wijn zijn typen van het opstandingsLeven van de HEERE Jezus Christus. Vandaar dat beide met het “Feest van Pascha” nauw verwant zijn.

Hosea 9:10:

De wijnstok en de vijgenboom horen bij elkaar (3 en 4 horen bij elkaar).

Lukas 13:6

Een Vijgenboom, geplant in de Wijngaard.

Vergelijk ook eens:

1 Koningen 4:25; 2 Koningen 18:3; Psalm 78:47; 80:8; 105:33; Hooglied 2:13; Jesaja 36:16; Jeremia 5:17; 8:13; Hosea 2:12; Joël 1:7; 2:22; Micha 4:4; Habakuk 3:17; Zacharia 3:10; Mattheüs 21:19-21; 24:32; Markus 11:13, 20, 21; 13:28; Lukas 13:6, 7; 19:4; 21:29; Johannes 1:48, 50; Openbaring 6:13

Spreuken 31:6, 7:

Geeft sterken drank dengene, die verloren gaat, en wijn aan dengenen, die bitterlijk bedroefd van ziel zijn; Dat hij drinke. en zijn armoede vergete, en zijner moeite niet meer gedenke.

Handelingen 2:13: “Zij zijn vol zoete Wijns.”

Efeze 5:18:

Wordt niet dronken van wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld in, en door de Geest.

1 Timotheüs 5:23:

Drink niet langer water alleen, maar gebruik ook een weinig wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden.

3e Kleur

Geel = de kleur van de belofte

= Goud(geel)

Goud = Eeuwige, onveranderlijke beloften.

Geel = 100.200.100.200.10 = ירקרק = jaraqraq
= goudgeel; groenachtig geel

Groen = 100.200.10 = ירק = jaraq = spuwen
= gras
= groene kruid

50.6.100.200.10 = ירקון = jaraqoon = honingdauw

Je ziet dat de kleur 4^e groen in de 3^e kleur geel ligt opgesloten.

Geel = de 3^e kleur

Groen = de 4^e kleur

Van geel (van de 3^e bedeling, die der belofte), via blauw (de kleur van de 5^e bedeling, met haar hemelse beloften, hoewel nog niet zichtbaar), naar groen (de kleur van de 4^e bedeling, die der wet).

Rood, geel en blauw zijn de elementaire kleuren, zijn basiskleuren.

In de 1^e, 3^e en 5^e bedeling wordt de mens persoonlijk verantwoordelijk gesteld.

Het individu met zijn eigen leven en zijn eigen verantwoordelijkheid.

De 1^e bedeling: de persoonlijke verantwoordelijkheid tegenover God
: de de ingeblazen Neshamah, het medeweten met God
: Jehovah, die de gelovige roept om uit te gaan en in afhankelijkheid van Hem alleen te leven

De 3^e bedeling: God roept de mens op grond van zijn geloof uit om Hem te volgen en Hij doet beloften aan die mens over een land overvloeiende van melk en honing

De 5^e bedeling: Christus, Die de gelovige oproept om met Hem uit te gaan buiten de legerplaats en om zich te laten leiden, door de Geest van Christus alleen

De “mengkleuren” zijn een type van het denken van de mensheid die denkt zich te kunnen onttrekken en denkt zich te kunnen verschuilen, zonder zijn persoonlijke verantwoording te nemen, want:

- 2^e bedeling : doordat een mens zich stelt onder de “overheid”, denkt hij, dat hij dan zijn eigen verantwoordelijkheid af kan kunnen schuiven op die overheid
- 3^e bedeling : doordat een mens zich stelt onder “wetten en regels”, reikt zijn verantwoordelijkheid niet verder, dan deze gestelde regels zo goed en zo kwaad als hij kan op te volgen

Maar de mens zou de elementaire kleuren, elementaire beginselen, de basiskleur niet vergeten.

Hij zou trouw zijn aan het elementaire beginsel en als individu, zijn persoonlijke verantwoordelijkheid dragen, om in gehoorzaamheid aan het Woord Gods uit te gaan, buiten de legerplaats en daar te leven en te wandelen in afhankelijkheid van de HEERE alleen.

Een mens zal kleur moeten bekennen, voor zichzelf.

Nogmaals:

Het 2 maal spreken van de HEERE op de 3e dag :

- Het Land verschijnt
- Met haar uiterlijk vertoon, haar “bekleding
- namelijk: het gras, het groene kruid en vruchtbaar geboomte